

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/632/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6611207156
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6611207156.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci navrhovateľa BECK FINANC, s.r.o., IČO: 35830522, so sídlom v Bratislave, Rožňavská č. 1, zastúpeného právnym zástupcom Mgr. Peter Serina, advokátska kancelária s.r.o., IČO: 36858510, so sídlom v Bratislave, Poľnohospodárska č. 10, v mene ktorého koná Mgr. Peter Serina, advokát a konateľ, proti odporcovi H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v X., V. II č. XXX/XX, v súčasnosti bytom V H. nad F., č. XX, zastúpenému JUDr. Jánom Sitarčíkom, advokátom so sídlom v Lučenci, Dr. Herza č. 20, o zaplatenie 1.572,20 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 6C/70/2012-140 zo dňa 31.05.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 249,71 € na účet právneho zástupcu odporcu JUDr. Jána Sitarčíka, advokáta so sídlom v Lučenci, Dr. Herza č. 20, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 1.572,20 € s príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania ako aj so zmluvnou pokutou; súčasne navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania v sume 237,54 € na účet jeho právneho zástupcu. Okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nájomná zmluva s následnou kúpou prenajatej veci č. 29013791 zo dňa 28.07.2009 (ďalej aj „zmluva“), od ktorej navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na zaplatenie uplatnenej sumy s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, je neplatná. Podľa zistenia okresného súdu mala byť uvedená zmluva uzavretá na prezentačnej akcii organizovanej navrhovateľom. Okresný súd svoje skutkové zistenia založil na vypočutí odporcu ako účastníka konania, dvoch dcér a zaťa odporcu ako svedkov a ďalšieho účastníka uvedenej predajnej akcie tiež ako svedka. Svoj záver o neplatnosti uvedenej zmluvy založil okresný súd na troch dôvodoch - nedostatok vôle odporcu na uzavretí zmluvy podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pretože tento nemal vôbec vôľu uzavrieť uvedenú zmluvu (chýbajúca danosť vôle odporcu), rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uvedenie odporcu do omylu premyslenou manipuláciou zo strany navrhovateľa (bez výslovného uvedenia ustanovenia Občianskeho zákonníka). O trovách konania rozhodol okresný súd podľa „§ 141 ods. 2 O.s.p.“ (zrejme správne § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku; ďalej len „O.s.p.“ - poznámka odvolacieho súdu) s odôvodnením, že odporca bol v plnom rozsahu úspešný; priznané trovy konania spolu v sume 237,54 € pozostávajú z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu a účasť na

pojednávani dňa 31.05.2013) po 71,37 € spolu s režijným paušálom k trom úkonom po 7,81 € v sume 23,43 €.

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie zo dňa 29.07.2013 (č.l. 144 spisu), ktorým navrhol zrušenie rozsudku alebo jeho zmenu v zmysle vyhovenia návrhu. Navrhovateľ uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (nesprávne skutkové zistenia z vykonaných dôkazov) a podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci); z obsahu odvolania (§ 41 ods. 2 O.s.p.) vyplýva aj ďalší odvolací dôvod, pretože navrhovateľ poukázal na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku nakoľko okresný súd podľa navrhovateľa neuviedol na základe čoho vyvodil, že došlo k omylu na strane odporcu. V odvolaní uviedol, že vyjadrenie svedkov (zaťa a dcér odporcu) sú pre konanie irelevantné, pretože sa predmetnej prezentačnej akcie nezúčastnili a potvrdili iba to, že odporca neuhradil prvú mimoriadnu splátku a on uhradenie tejto splátky nepopieral. Ďalší svedok (iný účastník predajnej akcie) dosvedčil podľa navrhovateľa aj skutočnosti, ktoré nemal možnosť vidieť, keďže pri nich nebol osobne prítomný; vo svojej výpovedi uviedol, že dvanástich vyžrebovaných, medzi ktorými bol aj on a odporca, potom postupne po jednom volali čo znamená, že svedok nemohol vidieť čo odporca podpísal a z akého dôvodu s tým, že sám svedok uvádza, že išlo o nejaké tlačivo. Podľa navrhovateľa bola zmluva uzavretá riadne a bola odporcovi odovzdaná v jednom rovnopise spolu s tovarom v deň prezentácie, čo potvrdil aj odporca vo svojom vyjadrení. Neskôr sa odporca spolu so svedkom vyjadrili, že im zmluva bola zaslaná poštou čo je v rozpore so skorším vyjadrením odporcu, že mu zmluva bola odovzdaná v deň prezentácie; odporca žiadnym spôsobom nepreukázal, že mu zmluva bola doručená poštou. K podpisu zmluvy odporcu nenútil a tento ju podpísal dobrovoľne. Tvrdenie odporcu, že si zmluvu neprečítal, považoval navrhovateľ za účelové najmä z dôvodu, že od zmluvy neodstúpil a do dnešného dňa používa tovar aj keď mal možnosť od zmluvy odstúpiť a vrátiť tovar. Tvrdenie odporcu, že bol nútený k podpisu zmluvy nie je pravdivé, pretože takéto konanie by bolo kontraproduktívne vzhľadom na možnosť odstúpenia od zmluvy v zákonnej lehote, preto by nemalo zmysel nútiť ľudí podpisovať niečo čo môžu následne písomne odmietnuť. Aj z toho vyplýva, že odporca účelovo tvrdí skutočnosti v snahe vyhnúť sa zaplateniu tovaru, ktorý už tri roky bezplatne užíva. Odporca mal zmluvu k dispozícii od momentu jej podpisu, túto si mohol kedykoľvek znovu prečítať a mal možnosť od nej písomne odstúpiť a vrátiť tovar v lehote 14 dní od podpisu zmluvy. V odôvodnení rozsudku sa nenachádza uvedenie dôvodu o aký konkrétny omyl na strane odporcu ide, akým spôsobom došlo k uzavretiu zmluvy a nie je jasné na základe čoho okresný súd vyvodil, že došlo k omylu na strane odporcu (v tejto časti považoval navrhovateľ rozsudok okresného súdu za nepreskúmateľný, keďže z neho nevyplýva z akého dôvodu je zmluva neplatná). Okresný súd zohľadnil tvrdenie odporcu, že sa snažil s navrhovateľom spojiť telefonicky napriek tomu, že od písomnej zmluvy možno odstúpiť len písomne. Podľa navrhovateľa ide zo strany odporcu len o snahu vyhnúť sa plneniu z riadne uzavretej zmluvy.

Odporca sa k doručenému odvolaniu navrhovateľa vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 23.08.2013 (č.l. 148-149 spisu), ktorým navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť a uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

Odvolanie navrhovateľa nie je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné.

Zo skutkového stavu zisteného okresným súdom vyplýva, že dňa 28.07.2009 sa odporca zúčastnil prezentačnej akcie organizovanej navrhovateľom, na ktorej došlo aj k podpisu nájmovej zmluvy s následnou kúpou prenajatej veci odporcom. Z výpovede odporcu ako účastníka konania a svedka, ktorý bol tiež účastníkom prezentačnej akcie navrhovateľa bolo zistené, že k podpisu zmluvy došlo po tom ako bol odporca vyžrebovaný ako výherca súťaže na uvedenej prezentačnej akcii s tým, že za účelom prevzatia pozornosti, resp. daru od navrhovateľa bol odporcovi odobratý občiansky preukaz a predložené dokumenty na podpis. Z výpovede dcér a zaťa odporcu bolo zistené, že za odporcu zaplatili prvú mimoriadnu splátku nájomného (odporca podľa zmluvy nezaplatil žiadnu platbu).

Odvolačný súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky odporcu ako aj predchádzajúce konanie a napadnutý rozsudok okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, v ktorých vyslovil záver, že odporca bol nekalou praktikou navrhovateľa uvedený do omylu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľa odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.), na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu (v obsahovom zmysle) a súčasne vec správne právne posúdil (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.); odvolací súd nezistil ani tvrdený (§ 41 ods. 2 O.s.p.) odvolací dôvod spočívajúci v nepreskúmateľnosti rozhodnutia okresného súdu. V rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nepanuje jednota v názore či nepreskúmateľnosť rozsudku v zmysle jeho nedostatočného odôvodnenia predstavuje odňatie možnosti účastníkov konania konať pred súdom, ktorá spôsobuje tzv. zmätočnosť rozhodnutia (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/69/2013 zo dňa 02.10.2013, sp. zn. 6Cdo/9/2013 zo dňa 14.02.2013 alebo sp. zn. 4Cdo/63/2012 zo dňa 24.10.2013) alebo ide tzv. o inú vadu konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/256/2012 zo dňa 17.10.2013 a v ňom citovaná judikatúra). Napriek protichodnej argumentácii vyplývajúcej z uvedených rozhodnutí najvyššieho súdu nebolo podľa názoru odvolacieho súdu pre rozhodnutie potrebné sa s touto otázkou osobitne vysporiadať, pretože napriek výhrade navrhovateľa v odvolaní, že okresný súd neuviedol v čom mal spočívať omyl odporcu, z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že omyl odporcu vyvolal navrhovateľ tým, že v odporcovi vyvolal dojem, že v prípade dokladov predložených odporcovi na podpis po jeho vyžrebovaní spomedzi prítomných účastníkov prezentačnej akcie malo ísť o doklady potrebné k odovzdaniu pozornosti (daru) navrhovateľa a nie spornú nájomnú zmluvu s následnou kúpou prenajatej veci. Keďže táto skutočnosť vyplýva z odôvodnenia rozsudku okresný súd nemohol zaťažiť svoje konanie žiadnou vadou či už by išlo o odňatie možnosti konať pred súdom alebo o tzv. inú vadu konania.

Pri rozhodovaní o podanom odvolaní odporcu prihliadal odvolací súd aj na ustanovenie § 212 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z tohto ustanovenia vyplýva, že na prípadné vady konania odvolací súd prihliadne len ak skutočne mali za následok nesprávne rozhodnutie (teda nie len mohli mať tento následok). Zo spisu okresného súdu odvolací súd zistil, že pokiaľ ide o listinné dôkazy okresný súd vykonal dokazovanie tak, že na pojednávaní dňa 31.05.2013 „prečítal ostatný dôkazový materiál vo veci“, ostatné svoje skutkové zistenia čerpal z výsluchu odporcu ako účastníka konania, dcér, zaťa a iného účastníka prezentačnej akcie ako svedkov; tzv. súhrnné čítanie listinných dôkazov nezodpovedá ustanoveniu § 129 ods. 1 O.s.p. o vykonávaní listinných dôkazov. Skutkové zistenia zistené z výsluchu odporcu ako účastníka konania a svedkov však postačovali podľa odvolacieho súdu na rozhodnutie okresného súdu. Navyše v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný; navrhovateľ ako dôvod odvolania neuplatnil inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a preto odvolací súd na túto vadu nemohol sám prihliadať.

Nakoniec v prejednávanej veci nebol ani dôvod na postup podľa § 213 ods. 2 O.s.p. Okresný súd v napadnutom rozsudku výslovne necitoval ustanovenie § 49a Občianskeho zákonníka (neplatnosť právneho úkonu pre omyl), v odôvodnení napadnutého rozsudku však z obsahového hľadiska dôvodil aj omylom odporcu pri uzavieraní zmluvy vyvolanom nekalou praktikou navrhovateľa a samotný navrhovateľ v podanom odvolaní na túto argumentáciu okresného súdu aj reagoval.

K uplatneným odvolacím dôvodom smerujúcim najmä k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci okresným súdom (ako aj k niektorým ďalším) odvolací súd udáva, že z dokazovania vykonaného okresným súdom (najmä výpovede odporcu ako účastníka konania a ďalšieho účastníka prezentačnej akcie ako svedka) vyplýva záver o tom, že k podpisu zmluvy zo strany odporcu došlo na základe ubezpečenia navrhovateľa, resp. jeho pracovníkov, že ide o listiny potrebné na prevzatie pozornosti (daru) od navrhovateľa po jeho vyžrebovaní z prítomných osôb na prezentačnej akcii. Z uvedeného je aj podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že odporca konal v omyle vychádzajúcim zo skutočnosti, ktorá bola pre uskutočnenie právneho úkonu rozhodujúca (t.j. tvrdenie navrhovateľa, že ide o dar) a navrhovateľ tento omyl úmyselne (ľstôu) vyvolal svojím konaním (§ 49a Občianskeho zákonníka). Pre spôsobenie neplatnosti právneho úkonu v dôsledku omylu musí ísť vo všeobecnosti o omyl podstatný, t.j. rozhodujúci pre uskutočnenie právneho úkonu konajúceho; ak bol však omyl druhým účastníkom vyvolaný úmyselne (ľstôu), nie je v zmysle § 49a druhá veta Občianskeho zákonníka potrebné, aby išlo o omyl podstatný (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/113/2008 zo dňa 29.04.2010). Pokiaľ okresný súd neplatnosť zmluvy dôvodil aj ustanoveniami § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka toto jeho právne posúdenie veci nebolo správne. Zmluva, pri uzavretí ktorej jeden z účastníkov úmyselne predstieral určitú vôľu so zámerom, aby tým vyvolal u druhého účastníka omyl alebo aby tým využil jeho omyl, nie je neplatná podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vážnej vôle ani podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, ale podvodné (ľstivé) konanie jedného z účastníkov zmluvy pri jej uzavretí je dôvodom neplatnosti zmluvy podľa § 49a Občianskeho zákonníka, ktorého sa môže dovolať len druhý účastník zmluvy (porovnaj rozsudok veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 31Cdo/3620/2010 zo dňa 08.12.2010 a v ňom citovanú judikatúru s praktickým záverom vychádzajúcim z aplikácie zásady pacta sunt servanda, podľa ktorého „právo má chrániť druhého účastníka zmluvy a len na ňom môže závisieť, či sa dovoľá omylu, ktorý u neho podvodne konajúci účastník pri uzavretí zmluvy vyvolal alebo ktorý podvodne konajúci účastník pri uzavretí zmluvy využil“, pretože tento druhý účastník môže mať z určitých subjektívnych dôvodov záujem na plnení zo zmluvy aj keď ju uzavrel v omyle úmyselne vyvolanom druhým účastníkom). Omyl v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka teda spôsobuje relatívnu neplatnosť právneho úkonu (§ 40a Občianskeho zákonníka). Zo spisu okresného súdu vyplýva, že odporca sa neplatnosti zmluvy dovolal (najskôr v odpore zo dňa 22.02.2012 v spojení s výpoveďou ako účastníka konania do zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.08.2012, ktorá skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva z obsahu týchto úkonov a zvolených formulácií o tom, že „postup navrhovateľa považuje za podvod“ a „navrhovateľ mu dal podpísať o čo vôbec nemá záujem“), preto okresný súd mohol neplatnosť zmluvy skúmať ako prejudiciálnu otázku. Pokiaľ navrhovateľ argumentoval, že výpoveď dcér a zaťa odporcu je pre konanie irelevantná nakoľko sa nezúčastnili prezentačnej akcie a potvrdili len to, že za odporcu uhradili prvú mimoriadnu splátku nájomného, čo navrhovateľ nikdy nepopieral, odvolací súd je opačného názoru, pretože tieto dôkazy práve odrážajú vzťah odporcu k spornej zmluve, ktorou sa necítil byť viazaný. Ani námietky navrhovateľa voči výpovedi ďalšieho účastníka prezentačnej akcie nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Ďalší účastník prezentačnej akcie nebol prítomný pri stole s odporcom, keď malo dôjsť k uzavretiu zmluvy, tiež však bol medzi vyžrebovanými osobami a bol vyzvaný na odovzdanie občianskeho preukazu a podpis dokladu (podľa tvrdenia pracovníkov navrhovateľa) potrebného na odovzdanie pozornosti (daru), aj v jeho prípade došlo k podpisu zmluvy po jej predložení, preto mohol v tomto smere vypovedať, pretože jednak komunikoval aj so samotným odporcom (podľa výpovede sa rozprávali v autobuse) a jednak navrhovateľ nepredložil žiadny dôkaz o tom, že vo vzťahu k odporcovi bol v kontraktačnom procese spornej zmluvy použitý iný prístup, keď navyše z výpovede odporcu vyplýva opak. Odvolací súd len na okraj dodáva, že z vyššie uvedených dôvodov vychádzajúcich z princípu ochrany prejavenej vôle (aj keď v omyle) v zhode s okresným súdom (z obsahového hľadiska) aplikoval na prejednávajúcu vec ustanovenie § 49a Občianskeho zákonníka, nakoľko táto aplikácia bola v zhode so skutkovými zisteniami okresného súdu vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania; na druhej strane v prípade skutkových zistení, z ktorých by vyplývalo hrubé porušenie dobrých mravov zo strany predávajúceho relevantnej intenzity nie je vylúčené, že právny úkon, ktorého uzavretie by bolo dosiahnuté takýmto spôsobom, by bol absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a nadväzujúce ustanovenia o nekalých obchodných praktikách v spojení s prílohou č. 1 k zákonu obsahujúcou zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé).

Uplatnené odvolacie dôvody navrhovateľa preto nemohli spôsobiť pochybnosti o vecnej správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom odporcu v konaní.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu uplatnených účelne vynaložených trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb - 1. vyjadrenie k odvolaniu v sume 71,37 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 € a 2. účasť na verejnom vyhlásení rozsudku odvolacieho súdu dňa 22.01.2014 v sume 35,69 € (vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13a ods. 4 a 5 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013) spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €, k tomu hotové výdavky (cestovné) v sume 46,40 € za cestu na vyhlásenie rozsudku 22.01.2014 z Lučenca do Banskej Bystrice a späť a náhrada za stratu času za 6 polhodín po 13,40 € v sume 80,40 €, spolu trovy odvolacieho konania odporcu v sume 249,71 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnomu zástupcovi odporcu.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.